

בס"ד

חודש אייר שור=ו' נגה=פ'

היסוד: "אדמה"

אייר קרוי חודש הזיו. מזל שור – החודש השני בין פסח ושבועות כולו בימי ספירת העומר. דימוי השור כאדם נעים בעל טעם טוב המצוי בשלוח מנוחה ופועל לאט ובטוח. השור תקוע בחומריות שבחיים. הוא מתחבר לטוב, ל"נוח" שלו. הוא עיקש בדרכו ואינו אוהב שינוי. הוא חייב קרקע מוצקה, בית, מכונית והדברים הפרקטיים בחייו. האות ו' מסמלת תקשורת וכוח רפואה. בית המקדש נבנה ע"י שלמה באייר בכוונה כדי ליצור תקשורת עם השם.

נגה, האות פ' – מציינת סמל 4 הקליפות השולטות על מערכת הטומאה: רוח סערה, ענן גדול, אש מתקלחת, וקליפה רביעית שרובה רע ומיעוטה טוב, ונגה סביב לו (ספר יחזקאל). השור חייב להפגין – (I Have). השור חייב שינוי. תכונתו התמדה, המסייעת לו להשתמש בכוחותיו ולצאת מהבוץ.

ע"פ הרמ"ק מקומו ב"גבורה" עם ה"עקרב". "הארי" מציב אותו ב"הוד" עם "מאזניים" שהגר"א מעבירו ל"נצח" כדי ל"תקנו"... עם ה"מאזניים"!

כל חודש אייר מהווה דין שלילי. לשור אין אמנם רצון לפגוע בזולת אך גם לעזור קשה להניע אותו. הוא עקשן מאד בדרכו ללא יוזמה, עם אהבה גדולה לרכוש ובעל קושי לשנות עמדה. הוא מסוגל לעבודה קשה מאד – אין לו רגישות לזולת. קשה להוציאו משיווי המשקל. קשה לו להראות את החוסר של השני. הוא חברי ונאמן. הוא חייב לעבור נייעור כלומר 'רעידת אדמה'.
נח = 58 = נגה. פ' + ו' = 86.

עפ"י הקבלה זוהי הצבה בין 4 חיות הקודש: "אריה" מימין, "שור" משמאל, "נשר" אמצע והאדם "כלי". השור נחלק בעצמו לארבעה סוגים: שור = מימד אצילות = ספירת חוכמה. פרה = מימד בריאה = ספירת בינה. עגל = מימד יצירה = זעיר אנפין (ספירת יסוד). עגלה = מימד עשייה = ספירת מלכות פלוס \ מינוס קליפה. סיווג זה כולל את אותיות י' (שור) ק' (פרה) ו' (עגל) וק' (עגלה).

שמו של חודש אייר מהווה הצירוף אני – יקוק – רופאך.

האבן המתאימה לו היא אבן ה"נפך" (גרנט), דרך האבן היקרה מתועלת האנרגיה.

מתוך ספר יצירה: "המליך אות י' בהרהור וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהן שור בעולם ואייר בשנה וכוליא ימנית בנפש – זכר ונקבה".

פגיעותו: איזור הצוואר!

החוש (עודף או חוסר): הרהור ומדיטציה.